

Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ ΠΟΥ ΓΟΗΤΕΥΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΠΑΙΔΟΚΟΣΜΟ

Ο Ρομπέν των Δαδών

«Στην διάρκεια της βασιλείας του Ριχάρδου Α', διαβάζουμε στα «Χρονικά της Αγγλίας» του Στόου, που δημοσιεύθηκαν το 1580, την εποχή της βασιλείας της Ελισάβετ Α', υπήρχαν πολλοί λαοπρόδους και εκτός νόμου, ανάμεσα στους οποίους ο Ρόμπιν Χούντ και ο Μικρός Τζών, διάσημοι ληστές που έχαναν πολλά χρόνια κρυμμένοι στα δάση λεηλατώντας τους πλούσιους και στερούντας τους από τα αγαθά τους. Δεν έκαναν ποτέ φόνο, εκτός από τις περιπτώσεις που κάποιος προσπαθούσε να παραβιάσει το δούλο τους ή για να διαμυηθούν. Ο Ρόμπιν είχε υπό τις διαταγές του εκατό γεροδεμένους άνδρες, εξαιρετικούς τοξότες, και τους συντηρούσε με τις κλοπές και τις λεηλασίες του. Τόσο τρομαρής ήταν η φήμη τους που δεν τολμούσε να τους πλησιάσει ούτε δύναμις περικοσίων ανθρώπων. Ο Ρόμπιν Χούντ δεν ανεχόταν να βλέπει γυναίκα να υφίσταται σκληρή ή βάνευση μεταχειρίσει. Δεν άγγιζε ποτέ την ιδιοκτησία των φτωχών, αντίθετα τους μοίραζε τα αγαθά που έπαιρνε από τα πλούσια μοναστήρια και τους άρχοντικούς πύργους. Οι άρπαγές και οι λεηλασίες του δεν είναι βέβαια επαινετές, αλλά υπήρξε ο πρότυπος των ληστών και είχε εύγενική ψυχή....»

Με τις λίγες αυτές γραμμές περιγράφεται η μορφή του Ρόμπιν Χούντ (του γνωστού από τον κινηματογράφο Ρομπέν των Δαδών) που τόσους θρύλους δημιούργησε και απέπεισε τον πρόγονο και το άρτίτυπο του «ληστού-επίταξι».

Το μνημείο που η Αγγλία άνηγειρε προς τιμήν του Ρομπέν. Βρίσκεται μπροστά από τον πύργο του Νότινγχαμ.

δη». Η ιστορία γνώρισε αργότερα πολλές προσωποποιήσεις του.

Το άποψασμα που σ'ας δόσαμε αναφέρει όλα όσα είναι ιστορικά γνωστά για τον Ρόμπιν Χούντ. Τα υπόλοιπα προέρχονται από λαϊκές μπαλλάντες που αργότερα ενέπνευσαν ποιητές και ένα δραματουργό σύγχρονο του Σαίξπηρ, τον Άντονι Μάντναι. Το γεγονός όμως ότι οι πρώτοι ύμνηται του Ρόμπιν ήταν τραβιδοί μας δίνει το δικαίωμα να πιστεύουμε ότι στους άρελεις στίχους τους υπάρχει μια ιστορική βάση: Καθώς είναι γνωστό, τα λαϊκά έπη, ακόμα και σήμερα, προφοροποιούνται από γεγονότα πραγματικά και περιέχουν πολλά και ακριβή στοιχεία. Όσο για το ιστορικό πλαίσιο του μύθου, είναι αναμφισβήτητα αιδεονικό.

Σύμφωνα με την παράδοση το πραγματικό όνομα του Ρόμπιν Χούντ ήταν Ρόμπερτ Φίτζουβ, κόμης του Χάντινγκτον. Στις φλέβες του ήρωά μας κολούσε νεομυθικό αίμα που το είχε κληρονομήσει από την πλευρά του πατέρα του (το πρώτο συνθετικό «Φίτζ» σε ένα ξώνυμο δείχνει βασιλική καταγωγή, άδωξη και στην περίπτωση νόθων παιδιών, και προέρχεται από την γαλλική λέξη «fils» που σημαίνει γιος. Το πρώτο αυτό συνθετικό συνιστάται και σήμερα σε πολλά αγγλοσαξονικά οικογενειακά ονόματα). Η μητέρα του, Ιωάννα Γεμόγγουλ καταγόταν αντίθετα από εύγενική σαξονική οικογένεια. Την εποχή του βασιλέως Ριχάρδου, που ο Ρόμπιν υπηρέτησε πιστά, οι δυο αυτές φυλές δεν είχαν ακόμη τελείως συγχωνευθεί. Στην πραγματικότητα, την κομητεία του Χάντινγκτον, που ο Ρόμπιν είχε κληρονομήσει από τους Σάξονες προγόνους του, την διεκδικούσαν ευγενείς Νορμανδοί που στερήζονταν στην εξουσία του αδελφού του βασιλέως Ιωάννη του «Ακτιμόνος», ο οποίος έκτελούσε χρέη αντιβασιλέως στο διάστημα που ο Ριχάρδος Α' ο Λεοντόκαρδος έλειπε στις Σταυροφορίες.

Σύμφωνα με την γνώμη των ιστορικών, ο Ριχάρδος, παρ' όλα τον φημιζόμενο ιπποτισμό του, υπήρξε στην πραγματικότητα πολύ κακός μονάρχης. Κατά την απουσία του όμως οι υπήκοοί του, στην πλειονότητά τους έμειναν πιστοί σ' αυτόν. Ίσως η πίστις αυτή να οφειλόταν στο γεγονός ότι ο αδελφός του Ιωάννης ήταν ακόμα χει-

ρότερος απ' αυτόν, και μηχανορραφούσε να παίρνει με τον σκοπό να σφετερισθεί τον θρόνο. Ο Ρόμπιν Χούντ αναγκάστηκε να καταφύγει στο περίφημο δάσος του Σέργουντ, κοντά στο Νότινχαμ, για να φυλαχθεί από την εχθρότητα του αντιβασιλέως και των ακολουθών του.

Την εποχή εκείνη, άλλωστε, μεγάλη μερίδα του αγροτικού πληθυσμού ζητούσε στα δάση άσυλο από τις αυθαιρεσίες του Ιωάννη.

Μέσα σ' αυτό το ιστορικό πλαίσιο διαδραματίστηκαν οι περιπέτειες του Ρόμπιν Χούντ. Η λέξη «Χούντ» αγγλικά σημαίνει κουκουλά, την οποία φαίνεται ότι φορούσε ο Ρόμπιν για να κρύψει την ταυτότητά του. Οι μπαλλάντες μας πληροφορούν ότι φορούσε επίσης πράσινα ρούχα, για να μη διακρίνεται μέσα στα φυλλώματα του δάσους. Στην συμμορία του μετείχαν πολλοί παράξενοι τύποι, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο Μικρός Τζών — στην πραγματικότητα ένας γίγας που το σπαθί του δεν έκανε ποτέ τον στόχο του — και ο Ιερομόναχος Μιχαήλ που μετά από μια φιλονικία με τον ήγούμενο, εγκατέλειψε την μονή του και προσχώρησε στους αειθμούς πράσινους ανθρώπους του Σέργουντ με το όνομα αδελφός Τέκ. Ο θρύλος αναφέρει και την ύπαρξη μιας κοπέλλας, της Μαρρίνας, μηστής του Ρόμπιν. Ο γάμος τους έγινε επίσης ενώπιον του βασιλέως Ριχάρδου, όταν ο Λεοντόκαρδος επέστρεψε για να αμείψει την ύπομομητική άναμονη των πιστών του υπηκόων. Σύντομα όμως ανεχώρησε πάλι για την Γαλλία, και ο Ιωάννης ανέβηκε στον θρόνο.

Ο Ρόμπιν κλείστηκε τότε στην φυλακή. Τα κατάφερε όμως να δραπέτευση χρησιμοποιώντας ένα σχοινί. Έξαντλημένος από τις κακουχίες και τις πληγές του ο ήρωάς μας ξεψόγησε στην αγκαλιά της αγαπημένης του γυναίκας, που στο μεταξύ είχε ζητήσει άσυλο σ' ένα μοναστήρι γυναικών. Οι άνδρες του τον έθαψαν σ' ένα ξέφωτο του δάσους και χάραξαν πάνω στην πέτρα του τάφου του την εξής ημεμετηρή επιγραφή: «Εδώ κείται ο Ρόμπερτ, κόμης του Χάντινγκτον, ο πιο γενναίος απ' όλους τους τοξότες. Ο λαός τον φώναζε Ρόμπιν Χούντ. Ποτέ στο μέλλον δεν θα υπάρξουν στην Αγγλία άλλοι εκτός νόμου που να συγκρίνονται μ' αυτόν και τους άνδρες του.»

Ο γνωστός Αμερικανός ηθοποιός Έρρολ Φλιν στον ρόλο του Ρομπέν των Δαδών.

